

Mazinin İzleri

– Karsî · 13 Ağustos 2017

MAZİNİN İZLERİ

Tutuşturdum ömrümü bir aşkın avucuna
Hayat payıma hasret sunduğunda çok geçti
Diktim umutlarımı sarp dağın yamacına
Ayrılık yeli esip söndüğünde çok geçti

Bilemedim acılar hangi geceye sığa
Ya da ayak uydurmak zor mu gelmişti çağa?
Sevgi yetiştirdiğim gönül denilen bağa
Vefasız sevgililer konuştuğunda çok geçti

Bu sevda çıkmazında yürek kalmıştı pek saf
İğfal edip de hâşâ yapmadım kimseye gaf
Güzel söze aldanıp etsem bile hemen af
Şu can sevildiğini sandığında çok geçti

Hayırsızın yolunda yürek oldu seyranlık
Karşımda art niyeti düşünmedim bir anlık
Aydınlansa ne fayda etraftaki karanlık
Gözümdeki o perde indiğinde çok geçti

Kime canım dediysem samimiyetten uzak
Hep ukte kaldı bende kalbe kurulan tuzak
Fırtınaya tutuldum düştüğüm her yer sazrak
Dünyam bir cehenneme döndüğünde çok geçti

Mazinin izleriydi yüzümde beliren hat
Aşkın hamalı idim yâr dediğime ırgat
Çölde bir mecnûn iken yakalamıştı fırsat
Susadıkça içerim yandığında çok geçti

Murat Gökçe Karsî

12.08.2017